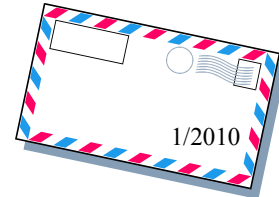

Mesagerul păcii

Despre echilibrul corect

Realizam singur primul meu zbor și trebuia să găsec o cale de mijloc: dacă zburam prea repede, aș fi trecut peste pista de aterizare; dacă zburam prea încet, aș fi căzut ca o piatră din cer (cum obișnuia să spună profesorul de zbor). Dacă mergeam prea abrupt în jos, nu aș fi ajuns la pista de aterizare, dacă mergeam prea drept, aș fi trecut în mare viteză peste ea. Dacă mergeam prea mult la dreapta sau prea mult la stânga, atunci aș fi aterizat pe iarbă.

Universul este o reprezentare maiestuoasă a echilibrului măreț în creația lui Dumnezeu. Planeta pe care trăim, plutește, ținută în echilibru, pe traiectoria sa în jurul soarelui, care la rândul lui este ținut în echilibru prin „nimic“. Mai mult de un miliard de megajouli de energie sunt echilibrați cu grijă în hârtia pe care o țineți în mână. O deviere minusculă ar putea conduce la o bombă atomică.

Așa este și planul lui Dumnezeu pentru viața noastră: un plan al echilibrului corect între diferite principii care aparent se contrazic – comparativ cu echilibrul necesar pentru aterizarea unui avion sau cu cel pe care îl găsim în natură. Dacă pierdem echilibrul corect accentuând prea mult un principiu în detrimentul celui alt, nu corespundem planului perfect al lui Dumnezeu. Rătăcim acest plan în măsura în care ieșim din echilibru. În cele ce urmează doresc să îndrept privirea noastră spre câteva domenii unde Dumnezeu vrea să ne dăruiască înțelepciune pentru a aduce în echilibru corect „principiile contrare“.

Folosirea timpului nostru

„Viața nu înseamnă în primul rând alegerea binelui și respingerea răului, ci alegerea a ceea ce este foarte bun din ce este bun.“ Aceste cu-

vinte vechi cuprind multă înțelepciune. Oare ne împărțim cu înțelepciune și judecată timpul în cele trei domenii (familie, activități spirituale și pământești), care revendică timpul nostru, într-un mod care Îl onorează pe Dumnezeu? Am căzut în cursa „dependenței de muncă“? Neglijăm răspunderea față de familia noastră printr-o accentuare a unuia din celelalte două domenii? Sau am devenit „creștini pasivi“ și am uitat că suntem mădulare ale Trupului lui Hristos având funcții clare și reale?

Să nu ne facem vinovați prin „ascunderea“ talentului nostru (Matei 25.25), și nici făcând „câte ceva încoace și încolo“ (1 Împărați 20.40), astfel încât să pierdem din vedere responsabilitățile noastre. Căci „toate își au vremea lor“, cum citim în Eclesiastul 3.

Materialism / administrare

Un vechi prieten mi-a spus recent: „Mulți creștini din America de Nord (și restul lumii vestice?) au căzut în patima materialismului, nu datorită iubirii de bani, ci pentru că au preluat încetul cu încetul, sub influența reclamei, a vecinilor sau a prietenilor, criteriul lumii cu privire la ceea ce «este necesar».“ Este așa și în cazul nostru?

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „...să lucrați cu mâinile voastre... Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară, și să n-aveți trebuință de nimeni“ (1 Tesaloniceni 4. 11-12). Și mai departe citim: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce“ (2 Tesaloniceni 3.10).

Pe de altă parte, Însuși Domnul nostru aduce totul la echilibru, în timp ce ne poruncește să căutăm mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și să nu ne strângem comori pe pământ (Matei 6. 33, 19). Și pentru a fi siguri că normele vieții noastre rămân neschimbate,

apostolul Pavel ne spune: „Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns“ (1 Timotei 6.8). Sună puțin prea dur? După aprecierea lui Dumnezeu, toate celelalte nu sunt într-un echilibru corect.

Legalitate / Libertate

Ați observat că partidele politice se denumesc „de stânga“ sau „de dreapta“? Chiar și în cercurile teologice, oamenii s-au despărțit în liberali (stânga) și conservatori (dreapta). Tot așa a fost și în zilele Domnului Isus. Fariseii erau iudei strict ortodocși, care au luat cărțile lui Moise și le-au transformat în liste lungi și complicate de legi și interdicții. Saduchei erau foarte „liberali“. Nu credeau nici măcar în existența îngerilor, a duhurilor sau în înviere.

„Păziți-vă“, a spus Domnul Isus ucenicilor Săi, „de aluatul (învățătura) fariseilor“ (Matei 16.5-12). Câteva dintre cuvintele cele mai dure ale Domnului Isus au fost adresate împotriva fariseilor. El i-a numit „fiii ghenei... povățuitori orbi... nebuni... fățarnici“ (Matei 23). Și despre saduchei a spus: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu“ (Matei 22.29).

În ce măsură suntem și noi vinovați cu privire la o eroare sau la amândouă erorile? A devenit creștinismul nostru o listă de reguli și rânduieli? Ne-am făcut vinovați prin faptul că am adăugat ceva la Cuvântul lui Dumnezeu stăruind asupra unor lucruri care nu sunt scrise acolo? Sau, pe de altă parte, ne lipsește cunoașterea adevărată a Scripturilor și a puterii lui Dumnezeu? Nu urmăm cu plăcere ce ne arată foarte clar Dumnezeu, pentru că nu dorim să fim numiți „extremiști“? Dacă da, atunci ne înșelăm amarnic! Să ne ajute Dumnezeu să găsim o viață „echilibrată“ cu privire la învățătură și să o trăim.

Despărțire / Mărturie

Una dintre cele mai mari chestiuni litigioase, cu care s-a preocupat biserica creștină secole de-a rândul, este cum poate cineva să se despartă de lume și de stricăciunea ei și totuși să poată rămâne ca martor în lume. Avem puțin succes în rezolvarea acestei probleme. Rugăciunea Domnului pentru ucenicii Săi nu a fost ca Tatăl să-i ia din lume, ci să-i păzească de cel rău. El continuă în rugăciunea Sa. „Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume... Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume“ (Ioan 17.15-18). Și aposto-

lul Pavel insistă: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre...“ (Romani 12.2).

Cât de bine am învățat *noi* să aplicăm acest principiu dublu:

- *despărțirea de lume* cu metodele și concepțiile ei

- *trăirea în lume* cu o credință vizibilă și o mărturie reală și imperioasă pentru scepticii și materialistii secolului al XXI-lea?

Sau ne aflăm în una dintre cele două poziții relativ simple:

- *exclusivitate / viață monahală* – în timp ce avem contacte pe cât posibil numai cu credincioși și uităm că trebuie să fim lumina lumii?

sau

- *trăim o formă de viață creștină deghizată, adaptată*, care nu dorește să fie „în ofensivă“ cu această lume, dar despre care în realitate nu se observă nimic?

Domnul să ne ajute să găsim poziția corectă: *în lume*, dar nu *din ea*.

Încheiere

Dumnezeu ne-a chemat să trăim o viață creștină echilibrată. Probabil, aceasta ar putea cuprinde un proces dureros, dacă Îi vom permite Tatălui să ne arate unde nu suntem în echilibru – unde ținem la gândurile sau la un mod de comportament care ne place pentru că probabil este comod, dar care nu corespunde în mod echilibrat principiilor biblice.

De aceea ar trebui să corectăm cu ajutorul lui Dumnezeu punctele de care El ne face atenți. Aceasta poate cuprinde și alte adevăruri, pe lângă cele amintite, ca de exemplu: dragoste / disciplină, libertate în Hristos / răspunderea față de frații mai slabi, obiceiuri bune / modificări pozitive, supunerea față de autorități / intervenirea pentru ceea ce este drept, cuvinte / fapte.

Pentru a merge cu bicicleta, trebuie ținut echilibrul corect. Pentru a folosi un arc, cele două capete ale sale trebuie întinse prin coarda de arc.

Să ne ajute Domnul ca în toate lucrurile să avem un echilibru plăcut Lui.

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba